

ся употреблѣвать на разговоръ иѣкои чюжды рѣчи, Гръцкы и Турскы и не повече отъ пять Латинскы; обаче това не е зачто-то иѣмаме на языка си тыя рѣчи — всичкы-ты рѣчи чтоупотрѣбляваме отъ другы языци, имаме си ты и Българскый, а употреблѣваме чюждестраны-ты само отъ единъ проетъ навыкъ. Това можемъ да забѣлѣжимъ у всякой народъ, който е размѣсенъ съ другъ народъ. Всякой такъвъ народъ, безъ да ся усѣти, зима за употреблѣние въ разговоръ рѣчи отъ языка на другы, народы, съ който той живѣе размѣсеено. Исты-ты Гръци въ разговора си употреблѣвають Турскы, Българскы и другы чюжды рѣчи повече, отъ колко-то мы употреблѣваме съ няшій. Книгы тыя имъ, что сж издаваны на сегаштый тѣх-ный языкъ отъ начяло на вниѣшний вѣкъ, сж пльны съ чюжды рѣчи. А въ Еллинскый языкъ колко ли рѣчи има, конто стари-ти Еллини сж присвоили отъ языцы-ты на оныя народы, съ конто сж имали сношеніа? Та сега тѣхси-ти увуци, за да подкрѣпятъ прѣминжлж-тж славж преродители-ты-си, като чюжтъ тыя рѣчи, у другъ народъ, който ты има собственость и языка си, обявявать, че той народъ ты е зель отъ Еллинскый языкъ, и имжтъ притязаніе за безусловж почетъ отъ насъ; зачто-то языкъ-тъ на праотци-ты имъ самъ има право да на-